ROBERTUS HOLCOT, UNVOLLSTäNDIG
Entstehungsort unbestimmt, 1. Hälfte 15. Jh.
Seite 207r
Quelle: http://manuscripta.at/?ID=35460
Copyright: Neustift/Novacella, Augustiner-Chorherrenstift

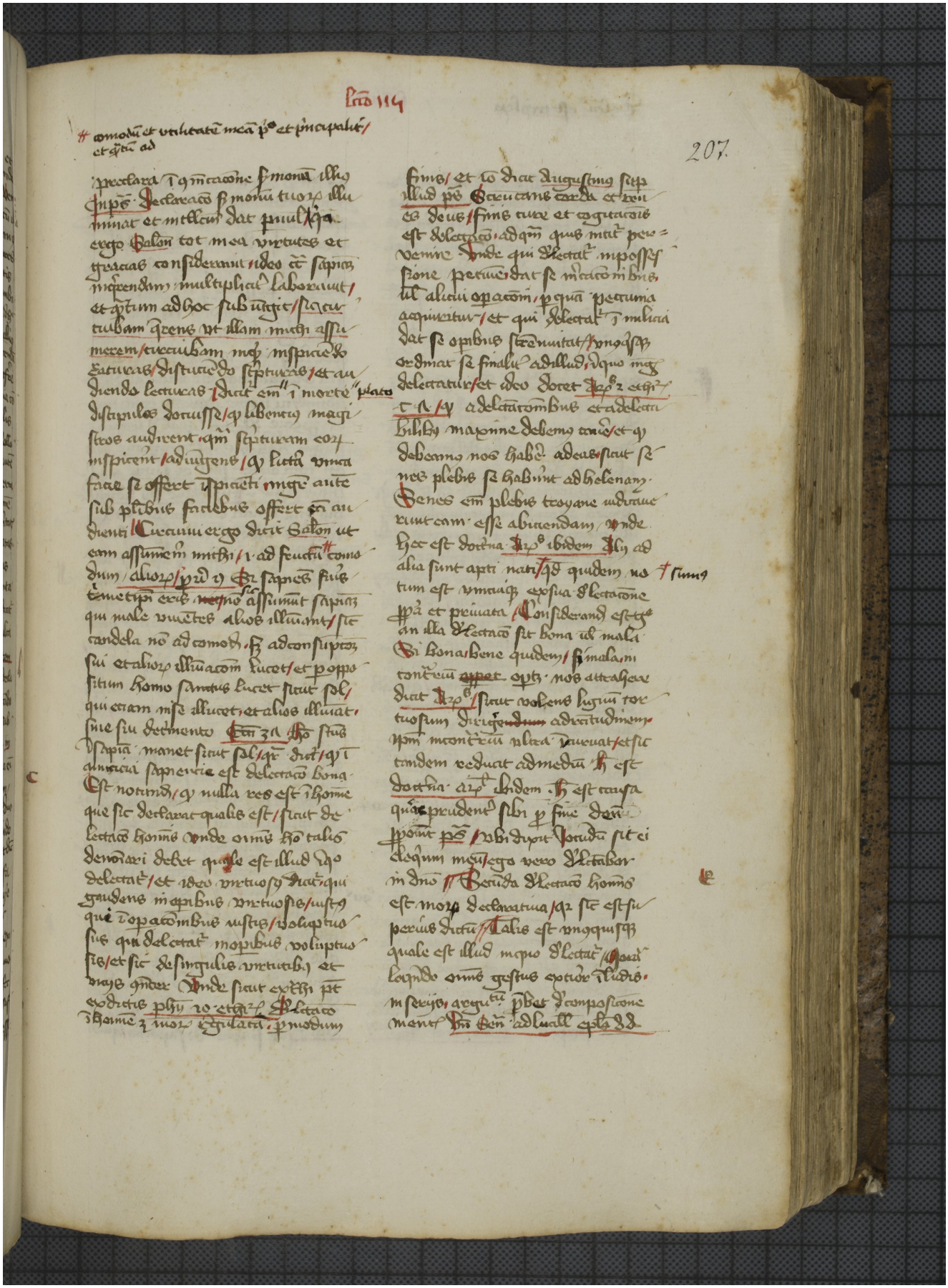

comodū et utilitatē mea p̄ et p̄ncipalit̄/ et q̄tū ad

spectara. Q m̄ tacōne f̄ monū illo
ꝯ̄ p̄ declaracō f̄ monū tuo q̄ illu
minat et mtlcū dat p̄mul/ q̄a
ego Salon tot mea virtutes et
gracias considerauit/ ideo et sapiēs
m̄ ꝯcendam/ multiplicat laboraūt/
et q̄tum ad hoc sub iugit/ sicut
tubam gerens vt illam mihi assi
merem/ tuccubam mihi m̄spicere do
ctiuers/ disticere do sp̄tuccas/ et au
diendo lectuccas/ dicit eis in morte plato
discipulos doruisse/ q̄ libenter magi
stros audirent/ q̄m sp̄tuccam con
inspicent/ adiungens/ q̄ lectū vma
grace se offert ipsacti magis ante
sub plebis fr̄ebus offert et au
dienti/ Cucauiu ergo dicit Salon ut
eam assumem mihi/ i. ad feuctū tems
dum/ alios q̄/ p̄ud q̄ et sapiēs fuis
temetipsi erit/ nec no assumit sapiēs
qui male viuētes alios illuminat/ sic
candela nō ad comodū. sz ad con sup̄tos
sui et alios illuīacōm lucet/ et oppo
situm homo sanctus lucet sicut sol/
qui etiam m̄se illucet/ et alios illuīat/
sine sui detrimento Etiam zl. ho sub
sapiā manet sicut sol/ q̄ dicit/ q̄ i
amicū sapienciē est delectacō bona.
Est notandū/ q̄ nulla res est i homine
que sic declarat qualis est/ sicut de
lectacō hominis. vnde omnis ho talis
denotari debet qualis est illud q̄o
delectat/ et ideo virtuosus dicit qui
gaudens in q̄ibus virtuosis/ iustis
que in opacōmbus iustis/ voluptuo
sus qui delectat in moribus voluptuo
sis/ et sic de singulis virtutib.) et
mays gnder. Vnde sicut ex illis pt
exdictis phi 10. etic. Delectacō
i homine z iuos i gilatū. p modum

finis/ et ꝯ dicit Augustinus sup
illud p̄ Gerucans corda et ren
es deus/ finis cure et cogitacōis
est delectacō. ad q̄m quis mitt̄ pen=
dente. vnde qui delectat in possi
sione pecunie dat se in tacōmibus
ut alicui opacōm/ p quā pecunia
acquirat/ et qui delectat i multitu
dat se opibus strenuitat/ vnde sp̄
ordinat se finaliter ad illud/ quo magis
delectatur/ et ideo dicit Ap̄s 2 ecc̄i
c. 1/ q̄ a delectacōmbus et a delecta
bilibus maxime debemus cauere/ et q̄
debeamus nos habere ad eas/ sicut se
nes plebis se habuīnt ad helenam.
Senes enim plebis troyane iudicauī
runt eam esse abiciendam/ vnde
hec est doctrina Ap̄s ibidem Alij ad
alia sunt apti nati/ sed quidem ne
tium est vniuersi exposita delectacōne
p̄ā et primata/ Considerand est tē
an illa delectacō sit bona vel mala
Si bona/ bene quidem/ si mala/ mi
nime eam appet. opti. nos attendere
dicit Ap̄s/ sicut volens lucrū tor
tuosum diligendum adcentudinem
p̄m monetam vltra ducat/ et sic
tandem reducat ad medū. h est
doctrina Ap̄i ibidem. h est causa
quare prudentes sibi p fine den
p̄ponit p̄s/ vbi dicit Prouidū sit ei
clegum meū/ ego vero delectabor
in dno/ Secunda delectacō hominis
est mora declaratiua/ q̄ se est su
perius dictū/ Talis est vnusquisq̄
quale est illud in quo delectat/ quia
legendo omnes gestus exterior illudis
in scriptis. arguit. p̄bat p compositione
manet p̄s ten adluall cpla dd